

[Janne Normann]

rundt og huske på deres PIN-kode. Hvad nu end grunden måtte være til, at mennesker ikke ønsker at bruge Dankortet, er det helt afgørende, at de har mulighed for at undgå det. Det gælder om, at andre betalingsformer, først og fremmest kontanter, Danmarks nationale betalingsmiddel, fortsat er så attraktive, at der i realiteten er et frit valg. Forbrugere må altså ikke på nogen måde stilles ringere end nu. Ligeledes må et Dankort ikke føre til, at nye betalingsformer ikke kan opstå. Vi er tilhængere af den frie konkurrence også på dette område, og selv om der bliver en betalingsform, som er så attraktiv, at vældig mange vil benytte sig af den, så er det vigtigt, at der fortsat kan opstå nye betalingsformer for dem, der nu måtte ønske dem.

I PKKs forslag er der en redegørelse for, hvorledes man kan undgå misbrug, hvordan man kan undgå, at uvedkommende anvender Dankortet. Jeg tror, den er dækkende, men jeg vil alligevel gerne inddrage det spørgsmål, som er vigtigt for en kommende lovgivning, hvorledes man bedst muligt sikrer, at uvedkommende ikke kommer til at anvende Dankortet, hvis det kommer.

Endelig er der det meget store og omfattende spørgsmål om registrering. Det er en selvfølge for os, hvis vi får et sådant fælles købekort, at registrering af forbrugernes købevaner, hvor de handler, hvad de køber osv., ikke må finde sted. Jeg ved godt, at man kalder Dankortet en elektronisk check, og der er i virkeligheden allerede nu mulighed for gennem de checks, der indløses, at registrere disse ting. Vi anser det for helt afgørende, at der bliver offentlig indsigt i forvaltningen, således at registrering via Dankortet ikke på nogen måde finder sted.

Vi kan heller ikke acceptere tanken om, at det f.eks. skal være så attraktivt for butikshandelen at benytte Dankortet, at man måske giver særlige rabatter til forbrugere, som foretrækker Dankortet. Dette at bruge et købekort på den måde må ikke favorisere de grupper, som gør det; så er der nemlig ikke et frit valg for de øvrige forbrugere.

Der er nogle spørgsmål, som vel ikke er så lette at lovgive for, men som jeg alligevel synes skal ind i debatten. Det har været nævnt, at den enkeltes overblik over egen økonomi kan blive vanskelig, hvis man har et Dankort. Man får en bon udleveret, når man køber på kortet, og man får tilsendt en

månedlig opgørelse fra pengeinstituttet over, hvad man har brugt, og det er selvfølgelig besværligt. Men man må sige, at derved adskiller Dankortet sig ikke fra de hidtil kendte checks, dér er man også selv pligtig at registrere sit eget forbrug.

Handicappede kan ikke være med. Hvis de er bevægelseshandicappede, kan de ikke trykke de 4 cifre ind til brug for deres PIN-kode. Folk, der har meget svært ved at huske tal, eller som måske ikke engang kan huske, hvor de har lagt sedlen med deres PIN-kode, kan også få vanskeligheder ved brug af Dankortet. Jeg vil gerne påpege, at det er helt afgørende, at vi bevarer frivilligheden, at Dankortet bliver til brug for dem, der ønsker det, som altså ikke er bange for registrering eller ikke er bange for at glemme deres PIN-kode, at det ikke på nogen måde hæmmer dem, der ikke ønsker at bruge systemet. Det er altså kun for dem, der frivilligt vælger det, ligesom med det bestående checksystem. Det gælder også med hensyn til kreditværdigheden: er man ikke kreditværdig i dag, ja, så kan man ikke få et checkhæfte. Vi ønsker også diskuteret, hvorledes indførelsen af et Dankort kan have indflydelse på butiksstrukturen. Der har været mange synspunkter fremme: det er den rene gevinst for de små butiksdrivende, eller: det vil blive døden for de små butikker og for nærbutikkerne. Vi ønsker det meget bedre belyst, hvorledes man kan tilrettelægge et sådant generelt betalingskort, således at det ikke ændrer den bestående butiksstruktur. Vi vil ikke på grund af en urimelig konkurrence fra et i øvrigt favorabelt betalingssystem have slået småbutikkerne og nærbutikkerne ud. Det er vigtigt for os, hvis vi skal have Dankortet, at det bliver udformet på en sådan måde, at det også er frivilligt for de forretningsdrivende og dermed økonomisk frivilligt, så vidt det nu lader sig gøre, om de ønsker at få en terminal installeret til brug af Dankortet. Lavet rigtigt er der jo mange fordele ved et købekort: det er hurtigt, det er praktisk, og der er mange mennesker, der ikke bryder sig om at gå rundt med kontanter på sig eller med store beløb i kontanter. De kan slippe for det, hvis de får et sådant købekort. Som sagt er det helt afgørende, at der kommer en lovgivning herom. Jeg var glad for at høre hr. Collet fra det konservative folkeparti sige, at lovgivningen skal tilpasses. Ja, det skal den,